

Memòria de gestió – 2007

L'actual junta va començar el seu mandat a l'última assemblea, al final de març de 2007. Per tant aquest informe de gestió abasta el període que va des de l'última assemblea general fins al final de l'any 2007.

Aquest ha estat un període ric en esdeveniments per a la FaPaC. Per un cantó vam estar atents al desplegament del Pacte Nacional per l'Educació, durant el seu segon any de vigència. Per un altre cantó al novembre la Conselleria va presentar un document amb les bases de debat per a una futura Llei Catalana d'Educació. Paral·lelament es va continuar desplegant la Llei Orgànica d'Educació, que en aquests cursos està entrant en vigència. A més la FaPaC ha continuat amb les seves tasques ordinàries i nous projectes vinculats al desenvolupament del suport a la participació dels pares i mares d'alumnes a través de les AMPA.

Situació actual dels sistema educatiu públic

Hem de començar dient que encara ens podem trobar insatsfets per la situació del nostre sistema educatiu públic. Ens trobem en una situació en què els centres públics no són l'opció majoritària en moltes grans ciutats, i fins i tot podem documentar un retrocés en el procés de matriculació i escolarització. A més segons tots els estudis que es fan els rendiments no són els desitjables. Així durant l'any 2007 van prendre notorietat els informes de la Fundació Bofill sobre l'estat de l'educació a Catalunya, així com els resultats dels estudis PISA. Tant uns com els altres mostren que el sistema educatiu català no està avançant al ritme que seria desitjable, i que la inversió educativa encara és molt baixa, però que aquest no es l'únic factor important. Informes semblants es venen presentant des de fa ja molts anys, però sembla que últimament amb pres més notorietat.

Ens trobem amb uns centres força envellits tant pel que fa a la infraestructura com pel que fa als recursos humans. Hem de seguir insistint en la rigidesa que implica la funció pública al sistema educatiu públic, pel que implica d'horaris rígids i drets a la plaça en propietat. Continuem reclamant que es facin les inversions necessàries i que s'ataqui el problema de l'alt índex de fracàs escolar i de baix rendiment de tot el nostre sistema educatiu sostingut amb fons públics. Creiem que els processos d'avaluació dels centres no són transparents i els pares i mares molt sovint no estem informats dels resultats de les proves de competències bàsiques.

Un altre qüestionament que hem de plantejar és sobre la motivació i vocació de molts professionals, i la falta d'incentius que pot existir. Està clar que molts mestres i professors van entrar en aquesta professió amb l'expectativa de reproduir el que havia estat la seva pròpia formació, basada en la transmissió de coneixements, el principi d'autoritat i un ensenyament no universal. No hem de culpar totalment als professionals sobre la manca d'adaptació als canvis que ha experimentat el sistema educatiu, gran part del problema és l'haver intentat reformes sense un recolzament pressupostari adequat, cosa que no ha permès fer un reciclatge o aportar recursos suficients.

Un tema que ens preocupa especialment és que pensem que no s'està fent el suficient per evitar que l'alumnat amb necessitats educatives específiques es concentri en algunes escoles públiques. Això fa molt difícil que aquests alumnes disposin de recursos suficients per ser atesos com correspon. Demanem que urgentment es comenci a tractar aquest problema, i considerem esperançadora la recent sentència del Tribunal Suprem sobre un decret de Castilla la Mancha, que dictamina que l'administració educativa pot distribuir l'alumnat amb necessitats educatives específiques entre tots els centres sostinguts amb fons públic, i pot utilitzar oficines de matriculació pròpies que rebin els alumnes i els busquin una plaça sostinguda amb fons públics. Creiem que aquest és un aspecte essencial que determinarà si la nostra societat tendeix a la segmentació o no, i l'escola pot jugar un paper important en aquest aspecte.

No hem avançat gaire en la nostra demanda que l'administració educativa faci seus els centres públics d'ensenyament. Es troba a faltar una entitat del tipus "Institut Català de l'Educació" del qual els centres públics formin part i que exerceixi la seva titularitat. Una titularitat efectiva no està renyida amb un alt grau d'autonomia de cada unitat educativa, com també demanem. L'administració s'ha d'implicar a fons en vendre els centres públics com a centres de qualitat, i ha de vestir exteriorment i interior tots els centres perquè això sigui creïble. Malgrat això es continua parlant de la doble xarxa sense comprometre's com a titulars dels centres públics, quan els centres privats ja tenen titulars que s'ocupen de vendre el seu producte.

Per últim hem de dir que tot i que es parla molt de la imatge social del professorat, es parla poc de la imatge social dels pares i mares, que també està molt deteriorada. Se'ns vol culpabilitzar de moltes mancances que té el sistema educatiu avui en dia. La FaPaC ha d'insistir que no té sentit buscar culpables, sinó posar-se mà a l'obra i treballar plegats amb objectius comuns i clars.

Un altre aspecte en el qual no hem avançat gaire és en l'organització i gestió dels centres educatius. Aquest aspecte es fa patent a la Secundària, però també hi és a la primària. Com es tracta d'un sistema autogestionat, en el qual els equips directius són col·legues de la resta del claustre i tard o d'hora rotaran en els càrrecs directius, i ha força laxitud en quant a la gestió d'horaris i control de l'assistència del professorat. A la primària tenim la imposició de la jornada intensiva del juny, en un moment en el qual les famílies encara els queda pràcticament dos mesos per començar les vacances. A la secundària al juny els horaris són força desorganitzats i pràcticament no es fan classes normals. Tot això ho hem de denunciar perquè clarament atenta contra la qualitat dels centres públics i dóna una sensació de descontrol.

Un altre tema al que s'ha hagut d'enfrontar la FaPaC va ser sobre els signes religiosos a les escoles, en particular l'ús del vel islàmic per part d'una nena de deu anys a la qual se li va exigir no utilitzar-lo a l'escola per aplicació del reglament de règim intern. Aquest tema puntual ens va portar un altre cop a reflexionar sobre l'aconfessionalitat dels centres sostinguts amb fons públic, tema que clarament es vulnera especialment si pensem que la nostra legislació contempla la subvenció pública de centres amb ideari religiós. La postura de la FaPaC va anar en la línia d'insistir en la defensa d'una educació laica, però a l'hora deixar que les comunitats educatives dels centres puguin tractar aquests temes amb una certa autonomia i no

exagerar en quan a exigir abandonar una sèrie de costums inspirades en temes religiosos. En aquest sentit vam pensar que el vel islàmic, sempre i quan no representi un element de discriminació o submissió de la dona, pot ser també en certs casos part d'una indumentària que s'utilitza més per tradició que per devoció religiosa. No tots estem d'acord a la FaPaC sobre aquest tema i també hi ha qui pensa que s'hauria de ser més bel·ligerant i no tolerar cap simbologia religiosa a l'escola, però si repassem tota la simbologia que s'utilitza, cosa que a vegades fem des de la Lliga per la Laïcitat, seria sorprenent la quantitat de símbols que hi ha. També va ser una bona oportunitat per recordar que una educació laica no vol dir una educació que ignori el fet religiós, sinó una educació on càpiguen totes les expressions privades i no s'imposi cap símbol particular a ningú. En aquest sentit ens hem de qüestionar que els centres educatius posin per exemple simbologia relacionada amb el Nadal cristià (arbres de Nadal, Papàs Noel, etc.), tot i l'arrelat i desvinculat de la celebració religiosa que estigui aquesta celebració en la nostra cultura.

De totes maneres s'ha de destacar que el tema de la multiculturalitat, l'educació laica, els diversos costums que conviuen, i en general l'articulació d'una societat diversa, és un tema que la FaPaC no pot ignorar i en el qual haurem de consensuar posicions clares.

En quant a la relació de la FaPaC amb el Departament d'Educació, podem dir que tot i el suport que vam donar per a l'assoliment del Pacte Nacional per l'Educació, així com en el seu desplegament inicial, hi ha hagut una sèrie de desencontres. En primer lloc es van emetre instruccions incorrectes per a la constitució dels Consells Escolars de Centre i això va portar en molts centres a la reducció d'un pare o mare. En segon lloc una sèrie de compromisos adquirits en el Pacte porten un important endarreriment, especialment pel que fa al desplegament de suport directe a les AMPA. En tercer lloc, hem de mencionar l'Ordre de Calendari per al curs 2007-2008 i les seves conseqüències sobre l'horari intensiu de juny del curs 2006-2007, d'acord amb els detalls per tots coneguts. Tot això porta que en aquesta nova etapa sigui necessari replantejar-nos la relació amb el Departament i valorar el nostre posicionament. Relacionat amb això està la relació amb la Direcció General d'Atenció a la Comunitat Educativa, una direcció general proposada al Pacte, que de moment no ha complert les expectatives en quant a permetre una relació més directa amb el departament, ans al contrari ha implicat en alguns casos un filtre i un endarreriment per a moltes de les nostres demandes.

Els desencontres amb la Conselleria d'Educació van tenir el seu punt àlgid durant el mes de maig, en què es van emetre dos comunicats. El primer contestava al Conseller Maragall sobre el tema del cobrament de quotes per part de les escoles concertades, tot indicant que pot ser una via de selecció de l'alumnat. El segon anunciava la presentació d'un recurs de reposició contra l'Ordre de Calendari per al curs 2007-2008, en particular contra l'article que canvia l'horari intensiu de juny d'aquest curs i el redueix a 4 hores.

Finalment vam demanar que les convocatòries d'ajuts del Departament d'Educació surtin amb temps suficient i s'anunciïn perquè les AMPA puguin preparar-se i arribar als plaços. Tant els ajuts per les Escoles Obertes al final de juny, juliol i principis de setembre, com els ajuts per programes de reutilització de llibres de text, han sortit tard i moltes AMPA no es van poder presentar per no ser-hi a temps de

preparar la sol·licitud, a vegades fins i tot s'ha de convocar el Consell Escolar i això no es pot fer d'un dia per un altre. També s'ha de tenir en compte que molts d'aquests programes no serien possibles sense el voluntarisme de les AMPA, no es pot dir que se soluciona un tema com és el d'oferir activitats de contingut educatiu al juliol però depengui del voluntarisme de tants pares i mares d'alumnes per portar-lo endavant. Continuem a més demanant la gratuïtat dels llibres de text, perquè pensem que es part d'una gratuïtat efectiva de l'educació bàsica. En aquest sentit pensem que la liberalització dels preus de llibres de text no és una solució, i recolzem els programes de reutilització dels llibres de text perquè fomenten un ús racional.

Totes aquestes consideracions ens van portar a emetre un comunicat de premsa al mes d'octubre on recordàvem al Departament d'Educació el compliment dels compromisos que van adquirir amb nosaltres, el desenvolupament adequat dels programes engegats i que s'ataquin amb decisió dos problemes que considerem crucials: la distribució equitativa de l'alumnat amb necessitats educatives especials, on es especialment escandalós la situació d'escolarització de l'alumnat nouvingut concentrat en més d'un 80% als centres públics, i l'acabament dels plans de construcció de noves escoles perquè hi hagi una oferta pública suficient i de qualitat, per invertir la tendència al creixement dels barracons, imparabile des de fa molts anys.

A més d'aquest comunicat a principis del mes de novembre vam enviar una carta al Conseller d'Educació indicant-li que consideràvem que el Pacte Nacional per l'Educació estava prenent una deriva a la qual on no podíem donar suport, amb la concentració d'alumnat amb necessitats educatives específiques en alguns centres, i l'aturada d'altres mesures dirigides a potenciar un servei públic educatiu. A més recordàvem la resta de compromisos.

Pacte Nacional per l'Educació

El Pacte Nacional per l'Educació és un ampli acord entre el Govern i 21 entitats diverses del món educatiu català, les principals entitats tant del sector públic com concertat, i de tots els àmbits: sindicats de mestres i professors, col·legis professionals, moviments de renovació pedagògica, federacions de pares i mares d'alumnes, associacions d'alumnes de secundària i patronals de la concertada. L'acord va acompanyat amb un compromís signat pel Govern de la Generalitat d'una sèrie de partides pressupostàries fins a l'any 2009. Repassem algunes de les mesures desplegades en el marc del PNE.

Sisena hora

El sindicat USTEC, l'única entitat de significació de la comunitat educativa que no va signar el Pacte, en alguns moments l'oposició a aquesta mesura com a bandera. Des de la FaPaC, i amb els altres membres del MUCE com ara Comissions Obreres, UGT, i els Moviments de Renovació Pedagògica, vam recolzar aquesta mesura pel que representa d'injecció de recursos, el més important a l'ensenyament públic en molts anys, i d'oportunitat educativa. S'ha d'insistir també que una altra part important de la mesura és la reducció en dues hores del temps que els mestres han d'estar en front del grup-classe, sense reduir les hores de permanència total al centre. Amb

aquesta mesura, llargament demanada, els mestres disposen de més temps per tasques de coordinació i d'atenció individualitzada als alumnes i a les seves famílies. La FaPaC va emetre dos comunicats durant aquest període. En el primer comunicat es va oposar a la cancel·lació de la sisena hora durant la jornada intensiva del juny. Creiem que aquesta supressió no va estar en absolut justificada. El segon comunicat va destacar que gran part de l'increment de mestres que es preveu per al curs que ve es dedicarà a projectes d'innovació i cobrir les hores que es necessiten per poder reduir l'horari lectiu dels mestres, ja que la sisena hora no és el factor més important en quant a la manca de mestres, com s'ha volgut presentar. Finalment l'inici del curs no va representar un problema seriós per manca de substituïts o plantilles incompletes, excepte casos puntuals, com sí havia passat el curs anterior.

Respecte al Pacte Nacional per l'Educació, els principals temes doncs han estat els següents:

- 1) El desplegament de la sisena hora a la primària pública: El desplegament de la sisena hora ha estat globalment satisfactori, però s'han de mencionar desajustos importants en dos aspectes. En primer lloc la falta de substituïts a l'inici del curs, que va durar almenys fins al gener i que es va resoldre insatisfactòriament a vegades amb la contractació de professors de secundària, i la manca de suport en alguns casos a l'acollida d'alumnes d'infantil amb germans a la primària. Pel que fa als continguts i organització dels centres en general l'experiència recollida és positiva, i tampoc hem tingut informació de desajustos importants amb el tema de menjador o altres temes relacionats. Un aspecte molt negatiu ha estat la cancel·lació de la sisena hora al juny, amb l'afectació dels horaris de jornada intensiva, que en principi havien de ser de 5 hores i s'han reduït a quatre hores.
- 2) Reducció de l'horari lectiu dels mestres: Sobre aquest aspecte no s'ha parlat massa, però hem d'exigir que es tradueixi en més temps per a la coordinació entre mestres i per a l'atenció dels alumnes i les seves famílies. Hem d'exigir a la inspecció educativa que vetlli perquè aquestes dues hores addicionals no lectives dels mestres redundin en una millora de la qualitat educativa.
- 3) Programes de Millora de la Qualitat dels Centres Educatius: Han començat alguns programes de millora de la qualitat, del qual es poden beneficiar també els centres de Secundària, i s'ha d'assegurar que aquests programes puguin incidir principalment en dos aspectes. El primer és la capacitat de desdoblament de grups i atenció més individualitzada a l'alumnat. El segon és el detecció precoç d'endarreriments en l'aprenentatge i el seu tractament. A la Secundària continua havent-hi desajustos provocats pel conflicte entre diferents cultures pedagògiques, que encara estan molt basades en la transmissió unilateral de continguts pel que fa a molts professors, manca de funcionament de l'acció tutorial, manca de coordinació dels equips docents de curs. El sistema educatiu de molts centres de secundària continua excessivament basat en una organització vertical a base de seminaris i poca coordinació horitzontal.
- 4) Programes de suport: Aquest curs comencen els programes d'escoles obertes al juny i al setembre. Hem trobat a faltar suport també per a les obertures dels centres al juliol, i per incloure la Secundària. Hem de vetllar també perquè les

subvencions siguin suficients, perquè moltes AMPA van anunciar als seus associats que tindrien ajut per obrir l'escola a principis de setembre i després es van trobar a un ajut molt reduït. Per una altra part continuen les subvencions a l'acollida matinal. Hi ha un gran endarreriment en la convocatòria dels ajuts (per exemple en aquest moment, finals de maig, encara no s'ha convocat els ajuts de reutilització de llibres de text per a l'any que ve) i a més no s'anuncia amb temps les convocatòries i després els terminis per preparar els projectes i presentar les sol·licituds són de dues setmanes.

- 5) Ajuts a la concertada: El principal ajut que han rebut les concertades és per l'escolarització d'alumnes amb NEE (necessitats educatives específiques). Tot i així continua havent-hi un 80% de l'alumnat nouvingut a l'escola pública. Hi ha hagut únicament 7 contractes programa, per escoles concertades que no podien oferir l'hora complementària i que amb aquest ajut l'han començat a oferir.
- 6) Ajuts per activitats extraescolars: Els ajuts van sortir a principis del curs 2007-2008. Els requisits que es van posar per poder-se acollir feien que moltes de les activitats extraescolars que realment es porten a terme a les escoles no es poguessin beneficiar. També hi ha una certa confusió en quant a la relació entre els Plans d'Entorn i el Pacte. Els Plans d'Entorn, de totes maneres, s'apliquen en llocs amb necessitats específiques de suport per problemes de cohesió social o d'altres, mentre que el Pacte és específicament educatiu i fins i tot diríem escolar. Però sí és important insistir en dos aspectes: a) el recolzament a través del Pacte de les activitats fora de l'horari lectiu, i b) l'entrada al sistema educatiu d'altres agents educatius, especialment els educadors en el lleure.

Valorem doncs positivament que s'hagin emprès algunes mesures que impliquen un augment de recursos importants per als centres públics, però insistim que encara estem lluny d'assolir els nivells desitjables, i que encara patim les conseqüències de molts anys d'endarreriment en les inversions i la manca de recursos humans i materials.

Les xifres d'inversions associades al Pacte són les següents: Al 2006 es va invertir un total de 113 milions d'euros, dels quals 23 milions per la secció de famílies i educació, 24,5 pel servei públic educatiu (principalment reducció horari lectiu professorat, sisena hora i uns pocs contractes programa per a la concertada), 8,7 milions per coresponsabilitat amb ajuntaments, 48,8 milions professorat i altres professionals de l'educació, i 8,5 milions per a autonomia de centres (Programes de millora de la qualitat). Per al 2007 la inversió total va ser de 244,1 milions d'euros (el 90% del pressupost inicial), corresponent 27,1 milions Famílies i educació (66% del pressupost inicial), 71,6 milions a servei públic educatiu, 14,4 milions a coresponsabilitat dels ajuntaments amb l'educació, 104,4 milions a professorat i altres professionals de l'educació i 26,6 milions a autonomia de centres i pla de millora a la secundària.

Llei Orgànica d'Educació

En quant al desplegament de la LOE, durant aquest període es van diversos decrets

per desplegar aquesta llei orgànica a Catalunya.

Un d'aquests decrets és el que desenvolupa el currículum de l'etapa de la secundària obligatòria. Després de la polèmica que va generar el "Real Decreto" corresponent a la primària, i el seu corresponent Decret per a Catalunya, amb l'increment d'una hora de castellà a la primària, aquest segon decret no va generar tanta polèmica tot i que té una gran importància. El desplegament a Catalunya, dins els límits que imposa la LOE, permet un grau significatiu de flexibilitat per ajustar el currículum a cada realitat i fer adaptacions del currículum perquè els alumnes puguin avançar a ritmes diversos. Una altra novetat són els Programes de Qualificació Professional Inicial (POPI) per aquells nois i noies que no hagin obtingut el títol de l'ESO. Es tracta de programes adaptats, amb un fort component d'iniciació professional, però que donen accés al títol de l'ESO i no tenen l'estigma que acompanyava als Programes de Garantia Social, que a més no conduïen a cap títol. Una altra novetat és la realització d'un treball de Recerca al quart any de l'ESO, una espècie de crèdit de síntesi però orientat a que l'alumne prengui més iniciativa. Hem d'insistir des de la FaPaC que els currículums de la secundària obligatòria s'articulin en forma coherent amb projectes eductius clars, i que aquests projectes educatius siguin una continuïtat dels projectes de primària. Aquest és un aspecte en el qual la FaPaC sempre ha insistit. El passatge de la primària a la secundària és un factor de maduració per als nostres fills i filles, però tal com està plantejat avui en dia porta un trencament de l'itinerari educatiu i un canvi de cultura pedagògica i organitzativa massa fort. A més és un greuge comparatiu que els pares i mares de zones on hi hagi diverses opcions per fer la secundària hagin de buscar un nou projecte educatiu, cosa que no passa en les ciutats de dimensió és reduïda on el centre de primària i secundària estan integrats o en alguns centres que inclouen les dues etapes. La FaPaC presentarà diverses al·legacions a aquest decret, incorporant molts suggeriments provinents d'alguns dels 220 instituts actualment federats.

L'inici de curs va estar marcat per la posada en marxa de les primeres mesures que desenvolupen la LOE. El que ha tingut més exposició a la premsa ha estat l'inici de l'assignatura d'Educació per la Ciutadania, tot i que s'ha viscut amb tota normalitat en les escoles. El pacte que van arribar el govern del PSOE amb les principals patronals de les escoles concertades fa que les campanyes engegades per la Conferència Episcopal, la CONCAPA i alguns altres col·lectius com el Foro de la Família, no hagi tingut l'impacte que esperaven. Aquí a Catalunya el Marc Unitari de la Comunitat Educativa farà una jornada el dia 7 de novembre en la qual la comunitat educativa del sistema educatiu català reflexionarà sobre aquesta nova assignatura. La FaPaC considera que aquesta assignatura és una oportunitat i que l'hem d'aprofitar per construir un espai comú on puguin sentir-se còmodes totes les orientacions culturals i ideològiques compatibles amb els valors generals de la nostra societat.

Llei Catalana d'Educació

L'inici del procés que ha de conduir a la Llei Catalana d'Educació es va fer amb un cert endarreriment respecte al calendari anunciat en algunes reunions del seguiment del Pacte, que preveia que ja es disposés d'un esborrany i que la discussió a la comunitat educativa es desplegués durant l'octubre i novembre, per estendre la

discussió a tota la societat al desembre i gener, i ja passar al tràmit parlamentari per intentar aprovar la llei a finals del curs que ve. Els principals trets que es preveien per la llei eren els següents: per un cantó es pretén una llei comprensiva, que tot i que no pugui estar per sobre de la LOE i altres lleis orgàniques, repeteixi tot el que faci falta de manera que pugui ser una referència única a la legislació educativa a Catalunya, i per un altre cantó, que desplegui el Pacte Nacional per l'Educació.

Finalment al mes de novembre es va presentar el document de bases que va començar el procés de discussió de la Llei Catalana d'Educació. Tot i que aquest procés es va desenvolupar principalment a partir de gener de 2008, i per tant estrictament no correspon a l'any 2007, és pertinent fer alguns comentaris donada la importància del tema per a la FaPaC i les AMPA federades.

La Llei Catalana d'Educació pretén desenvolupar les competències que atorga el nou estatut d'autonomia, així com articular el desenvolupament de la LOE a Catalunya. En primer lloc es pot destacar que el sistema educatiu no es pot canviar a cop de legislació, ni reglamentant tot el que s'ha de fer. És clar que una llei ha de proveir un marc general, però el repte està en els recursos que s'hi dediquin al sistema i en l'assignació i usos d'aquests recursos. El document de bases diu que la llei vol ser un instrument d'una reforma educativa, i no la reforma educativa per si mateixa, per tant en aquest sentit sembla que es això en consideració. Dit això, els principals trets del document de bases, que surten d'una primera lectura, són els següents:

- Incideix sobre el rendiment educatiu insatisfactori del sistema, amb una alta taxa de fracàs escolar i uns rendiments als informe Pisa i d'altres per sota del desitjable. Potser li falta incidir que el tractament de la diversitat, tot i haver millorat molt, s'ha anat ressentint per una excessiva concentració de l'alumnat amb necessitats educatives específiques en els centres públics. També s'hauria de mencionar que el sistema fa aigües per sota, amb els alumnes amb pitjor rendiment, i per sobre, on no és capaç de produir un percentatge equiparable als països punters d'alumnes amb rendiments alts.
- Incideix sobre el perill de dualització del sistema educatiu en una xarxa de centres públics i una altra de centres concertats. Però es queda curt en aquest aspecte, creiem que la nova llei catalana hauria de crear el marc perquè dins la necessària autonomia dels centres educatius el Departament d'Educació es convertís en veritable titular dels seus centres.
- El document de bases recull l'esprit del Pacte Nacional d'Educació de potenciar la participació de les famílies dins el procés educatiu dels seus fills i filles i reconèixer el treball conjunt entre família i escola. S'haurà de veure com s'articula això, en quines mesures, perquè al desplegament del Pacte encara no s'han produït avanços substantius en aquest sentit, i fins i tot la percepció que tenim des de la FaPaC és que les vies de comunicació amb el Departament d'Educació ara mateix no són les millors.
- El document de bases incideix sobre la definició del servei públic educatiu, però haurem d'estar atents sobre quina és la definició i paper dels centres públics dins d'aquest servei públic general. No creiem que es puguin posar al costat dels centres privats, com si fossin el mateix tipus de centres però amb diferent titularitat. Els únics centres realment oberts a tothom són els centres públics, i tot i la seva autonomia, la Generalitat ha d'expressar clarament la

titularitat sobre aquests centres.

- El document indica que en la planificació educativa es prendrà en compte “tota l’oferta que preexisteix de centres educatius privats sostinguts amb fons públics, així com l’evolució possible”. En aquest punt haurem d’estar atents, l’administració educativa no pot defugir a la seva obligació de crear els centres educatius que siguin necessaris per poder satisfer totes les necessitats educatives, i no pot dependre de la iniciativa privada per cobrir aquestes necessitats.
- És interessant el plantejament de dotar als centres educatius d’autonomia suficient per definir els perfils de professorat que volen i poder confeccionar un equip propi. El concepte està bé, s’haurà de veure com es pot aconseguir aquest punt.
- El document estipula que es reformarà també la formació inicial del professorat i la carrera professional, intentant dotar aquesta carrera de més estímuls i incentius econòmics per a afavorir la innovació i la millora docent.
- Es fa un èmfasi especial en el tema de l’avaluació del sistema, es parla d’instaurar una “cultura de l’avaluació”.
- Es diu que es tindrà en compte la dimensió local, incloent l’entorn o comunitat local on s’insereix l’escola. En aquest àmbit es parla de la implicació de les famílies.
- Es diu que l’ensenyament serà obligatori entre els 3 i els 16 anys, i això representa una novetat en quant a fer obligatòria l’etapa 3-6. En quant a les etapes postobligatòries es diu que s’intentarà disminuir la taxa d’abandó i s’introduirà més flexibilitat al sistema per facilitar la continuïtat en els estudis tant a la formació professional com al batxillerat. També es diu que es fomentarà la creació de centres públics 3-18.
- Finalment reconeix la necessitat d’un finançament adequat per al sistema.

Al mes de gener de 2008 la FaPaC va publicar les seves valoracions sobre el document de bases presentat per la Conselleria. També vam emetre un comunicat dient que tot i que no compartíem moltes de les propostes que es desprenien del document de bases, creïem que el que corresponia era fer aportacions, i no podíem donar suport a una vaga “preventiva” o “ideològica”.

Aquest desenvolupament de la Llei Catalana d’Educació, així com el paper que jugaran les entitats signants del Pacte Nacional per l’Educació, són punts clau per al curs 2008.

Consell Escolar de Catalunya

El Consell Escolar de Catalunya és el principal òrgan de consulta i participació de la comunitat educativa, i ha de ser consultat preceptivament sobre tota la política educativa que es va proposant des de la Conselleria d’Educació així com sobre la legislació educativa.

La FaPaC ha participat a través del nostre representant en totes les comissions i subcomissions del Consell i va fer les aportacions corresponent.

Al Consell Escolar de Catalunya es va celebrar el 5 de maig la Jornada de Reflexió amb el tema de Participació i funcionament dels Consells Escolars. Aquest és un tema molt important per a la FaPaC i que ens ha motivat a realitzar diverses campanyes i projectes, Els nostres vocals van participar d'aquesta jornada i van opinar des del punt de vista del sector pares i mares d'alumnes, intentant entendre perquè no funcionen com haurien de funcionar els Consells Escolars de centre i com es pot augmentar la participació en els Consells municipals i territorials. A la jornada va haver-hi una participació important de la FaPaC amb uns 20 inscrits a les diferents taules de debat.

MUCE

El Marc Unitari de la Comunitat Educativa (MUCE) és una plataforma en defensa de l'escola pública. Durant el període d'aquesta memòria va realitzar dues jornades, la primera relacionada amb el tema de l'Equitat en l'Educació, d'acord amb el primer dels eixos que es van aprovar fa 3 anys: Equitat, participació, laïcitat i finançament. D'aquesta jornada va publicar-se un llibre que s'ha enviat a totes les AMPA federades recentment. Aquesta jornada va correspondre a la Diada general del MUCE, que va estar complementada per diverses jornades a cada territori. Al més de novembre es va celebrar una segona jornada monogràfica sobre el tema de l'Educació per la Ciutadania, invitant tant a professionals de l'educació com a altres experts de diferents àmbits per debatre tots plegats l'enfoc que se li hauria de donar a aquesta assignatura.

Lliga per la Laïcitat

Al mes de juliol es va signar un conveni entre la Generalitat i la Lliga per la Laïcitat. La FaPaC té un paper important en aquesta Lliga, ja que considerem que l'espai públic ha de ser un espai on han de cabre totes les opcions personals i privades, i actualment encara hi ha moltes instàncies en les quals se li dóna preponderància a certes opcions privades, com ara les relacionades amb la religió cristiana de tipus catòlica.

CEAPA

A la CEAPA, la confederació estatal on la presidència és assumida per la nostra companya Lola Abelló, es va celebrar la seva assemblea anual els dies 16 i 17 de juny a Madrid. La FaPaC, d'acord amb les 1700 AMPA que federava al juny de 2007, va enviar dotze delegats d'acord amb els estatuts de la CEAPA i va tindre 30 vots. En aquesta assemblea es va valorar el desplegament que s'està fent de la LOE en les diverses comunitats autònomes i es van proposar mesures des del moviment associatiu dels pares i les mares del sistema públic d'educació per aconseguir un sistema educatiu que millori el rendiment dels nostres fills i filles i els formi com a ciutadans. La CEAPA a més va renovar el seus càrrecs directius, amb la ratificació de la Lola Abelló com a presidenta. Al Consell Escolar de l'Estat el tema central ha estat treballant el tema de la formació al llarg de la vida, especialment pel que fa a les mares que volen trobar a l'activitat laboral després de la cura dels fills.

Les AMPA

La FaPaC ha continuat amb la seva tasca de suport i relacionament amb totes els AMPA de Catalunya. Al moment d'escriure aquestes línies el nombre total d'AMPA federades és de 1781, de les quals 76 de llars d'infants, 1472 d'infantil i primària (CEIP), 222 de secundària (IES) i 11 d'altres (escoles d'educació especial, de música, etc.). Totes aquestes AMPA estan al dia amb la seva quota anual i per tant es tracta d'una federació activa i efectiva, i no es basa en meres adhesions com fan altres federacions. A més un requisit per a totes les persones de vocalies i càrrecs directius és comptar amb fills o filles escolaritzats al sistema públic pre-universitari, cosa que fa que la renovació de les persones a la FaPaC sigui constant i dinàmica.

L'atenció i relació amb totes aquestes AMPA genera una demanda molt forta sobre tot el nostre personal, al qual des de la Junta de voluntaris i voluntàries estem molt agraïts per la seva dedicació i implicació amb l'entitat.

Un dels reptes que tenim com a FaPaC és el repte de la informació i de la gestió de la informació. Les AMPA i els nostres referents a diferents territoris valoren molt positivament que la FaPaC pugui avançar-se als esdeveniments, que els aportem informació acurada, de manera que cap altre estament pugui aprofitar-se de la desinformació dels pares i mares per fer aprovar mesures i situacions que vagin en contra dels nostres interessos. Haurem de treballar de forma contínua per anar millorant les vies de comunicació i d'informació. En aquest sentit haurem de millorar molt les bases de dades de contactes a nivell de tot el territori, perquè qualsevol persona pugui trobar la informació necessària per contactar a les AMPA del seu territori i fer-los arribar informació. Un altre repte és que la nostra tramesa d'informació sigui efectiva. Ara mateix molt probablement la major part de les trameses que enviem a les AMPA acaben en el paperera. La comunicació electrònica és efectiva, però amb un nombre reduït d'AMPA, encara hi ha un nombre majoritari que no fan ús d'Internet o la informació que els arriba és tan aclaparadora que és difícil discernir què és important i què no.

A continuació podem trobar un repàs d'alguns dels temes que s'han anat recollint al llarg d'aquest període.

En primer lloc la participació, tant a les AMPA com en les juntes locals i coordinadores de la FaPaC. L'esforç de dinamització que està exercint la FaPaC pot donar fruits en aquest aspecte. Allà on tenim projectes de dinamització, hem d'insistir que les AMPA vegin l'avantatge de treballar de manera coordinada i aprofitant recursos conjuntament. Si es fa una xerrada, la participació de més d'una AMPA pot assegurar una assistència adequada. En els municipis o comarques on hi ha coordinadores d'AMPA els ajuntaments tenen uns interlocutors més vàlids. Enguany hem obtingut recursos per estendre la dinamització a noves comarques. En segon lloc, hi ha moltes demandes de formació de les AMPA, que sovint senten que disposen de les eines més indicades per desenvolupar la seva feina o no reben les indicacions pertinents de les juntes sortints. En tercer lloc, les juntes locals de la FaPaC estan trobant dificultats per aconseguir la participació de vocals nous que assegurin la presència de l'entitat i puguin actuar com vehicle de comunicació amb els altres territoris de la FaPaC. Haurem de buscar formes de participació imaginatives que assegurin aquesta comunicació sense comprometre a

desplaçaments i realització de reunions innecessàries. Un altre aspecte que hem de treballar és posar l'estructura de la FaPaC al servei de tots els territoris, de manera d'optimitzar l'ús dels nostres recursos i aprofitar-los al màxim.

Des dels municipis més reduïts i les zones d'escoles rurals ens arriba el neguit que pateixen perquè queden relegats de molts dels projectes d'innovació i dels recursos. Enguany han quedat postergats per l'aplicació de la sisena hora els municipis amb menys de 5000 habitants. La FaPaC proposarà que per algunes de les mesures de desplegament del Pacte Nacional per l'Educació, com ara l'establiment d'ajuts per a la realització d'activitats extraescolars, es faci el camí invers, començant per donar prioritat als municipis amb menys habitants i les escoles en zones desfavorides, i arribant a la resta de municipis en la mesura que hi hagi disponibilitat de recursos.

Un altre aspecte en el qual hem anat expressant les nostres queixes al Departament d'Educació és la convocatòria inadequada dels ajuts i subvencions. Aquí s'han de destacar dos aspectes: En primer lloc moltes d'aquestes convocatòries es fan en moments del curs en el qual ja no hi ha temps material de presentar-se o de convocar els Consells Escolars de Centre que han d'aprovar els projectes, i en segon lloc els plaços de presentació són tan curts que dificulten el tràmit administratiu. Sembla com si el Departament no tingués en compte la dificultat que entraña per a una AMPA presentar tots els papers i complir els tràmits que requereixen les convocatòries. Així no és d'estranyar que moltes d'elles quedin en gran part desertes. Un bon exemple d'això és la convocatòria per a activitats d'obertura de les escoles al juny i setembre, convocada a finals de maig i on es van presentar les AMPA que ja tenien una activitat semblant funcionant, perquè muntar un projecte nou amb tan poc temps és pràcticament impossible. Per una altra part la convocatòria actual d'ajuts per a activitats extraescolars corre el perill de no ser utilitzada en tots els centres ho faria falta en primer lloc perquè depèn de la voluntat i de la capacitat dels ajuntaments de presentar-se, i en segon lloc perquè requereix un tipus d'activitat (70 hores anuals, per exemple) que s'allunya força de la realitat de les activitats que realment es fan. Per acabar, la Secretaria General de Relacions amb la Comunitat Educativa va anunciar que per aquest curs la major part de les convocatòries sortirien totes a l'hora durant el mes de febrer. Demanarem que es faci un termini ampli de lliurament de les sol·licituds, i intentarem ajudar a les AMPA a preparar-les, sobretot a aquelles AMPA que es presenten per primer cop.

Ens ha arribat també queixes d'escoles de Tarragona que indiquen que s'està vivint un grau alt de rotació de professorat. Per exemple s'han contractat molts mestres i professors del País Valencià, però si troben una posició fixa al seu territori deixen la seva plaça a Catalunya. Tot i entendre que aquesta situació s'està vivint pel desplegament de les mesures del Pacte, que implica un augment considerable de mestres i professors al sistema que no ha pogut cobrir la demanda, la FaPaC ha de demandar al Departament que posi mitjans per minimitzar els efectes d'aquesta rotació i de la manca de substituïts que s'ha viscut especialment a l'inici del curs. També hem de vigilar la contractació de professors de secundària com a mestres de primària, ja que no sempre disposen de la formació adequada per fer-se càrrec d'aquesta etapa educativa.

Un dels aspectes clau dels projectes de la nova Junta és la millora en l'articulació territorial de la FaPaC, actualment basada en una resposta a l'organització territorial

del Departament d'Educació, però no sempre adequada per un desplegament apropiat de l'entitat. Un dels casos més preocupants és el de la delegació de Barcelona Comarques. Aquesta delegació compta amb unes 900 AMPA federades, en un territori molt extens i a on és difícil arribar. Hem començat a treballar amb una estructura més racional per la delegació de Barcelona Comarques, dividint aquest territori en dos grans zones, una del nord i l'altra del sud, per així poder arribar millor als diferents territoris. També estem iniciant mesures singulars d'apropament a les AMPA en comarques on la geografia dificulta el contacte, com al Maresme, on s'ha dividit la comarca en diverses zones i s'ha establert un mecanisme de coordinació entre les AMPA federades.

Projecte de dinamització esportiva

Es tracta d'un projecte molt important per a la FaPaC on mitjançant un conveni amb les Obres Socials de les Caixes es farà un procés de dinamització d'AMPA per realitzar activitats esportives als centres. Es tracta de potenciar o ajudar a crear AMPA i donar suport per a l'organització d'activitats esportives. Aquest projecte té en principi la duració d'un any, però la intenció és donar-li continuïtat i arribar a diverses comarques on la realitat socioeconòmica faci aconsellable aportar recursos i donar suport a les AMPA per poder generar projectes esportius i fomentar la participació amb aquesta motivació. A finals de l'any 2007 es va contractar al coordinador general del projecte i a principis de gener es va contractar a les persones que faran la dinamització. Aquest serà un dels principals projectes de la FaPaC durant l'any 2008.

Territoris de la FaPaC

Aquí es recullen algunes notícies dels territoris de la FaPaC, no fent justícia al dia a dia dels diferents vocals i voluntaris que porten endavant l'activitat de l'entitat a tot Catalunya. Per repassar les activitats detallades de totes les delegacions i subdelegacions, així com dels diferents projectes, s'adjunta la memòria d'activitats. En aquesta secció sols presentem unes pinzellades d'algunes activitats que vam anar comentant a les reunions de la junta directiva al llarg d'aquest any.

Dins de la delegació de Barcelona ciutat, podem destacar el cicle de xerrades sobre el Pla d'acollida per famílies d'alumnat nouvingut que es va realitzar a la ciutat de Barcelona. Aquesta activitat es basa en treballar el Pla d'acollida presentat i aprovat fa uns mesos a l'entitat, i ajudar a les AMPA a intentar implementar el pla en els seus centres. Aquesta pot ser una experiència útil per altres territoris que intentarem que es reculli perquè pugui ser aprofitada.

Un problema al que la FaPaC ha hagut de donar resposta és el procés de pre-inscripció i matriculació en diversos centres de la ciutat de Barcelona.

En general el que ha passat és que es genera un conflicte entre les famílies que accedeixen a un centre amb un cert prestigi que tenen por que el centre se sature, que no tinguin els espais adequats, i les famílies que volen accedir a aquell centre tot tenir places disponibles en centres pròxims. Si l'administració educativa no actua de manera clara i transparent es poden generar conflictes entre unes i altres famílies. A hores d'ara, després del procés de matriculació, en aquests centres s'ha admès la creació de "bolets" (un grup que s'obre per a un curs determinat i després va pujant) perquè ja hi ha un compromís amb les famílies que volien entrar de crear aquest nou grup. Tot i així en centres pròxims han quedat vacants. Un altre conflicte apareix pel

tema del criteri de zonificació i d'adscripció de centres de primària i secundària. Un dels canvis que ha introduït la LOE per baremar les pre-inscripcions als instituts és atorgar punts a alumnes que tinguin germans en centres de primària adscrits a l'institut. Això genera un gran desconcert en famílies que volen accedir a aquells centres i que no tenen accés a aquesta puntuació.

A la delegació de Barcelona Ciutat funcionen diverses comissions, com ara la comissió de secundària, d'escoles bressol i la comissió permanent. A part de la participació en l'elaboració del Projecte Educatiu de Ciutat de Barcelona, la delegació ha participat de diverses reunions i contactes amb AMPA de la ciutat. També es participa activament en el PAM, Programa d'Actuació Municipal, que a través d'una participació activa pretén establir les línies d'actuació per a la ciutat de Barcelona.

Pel que fa a Barcelona Comarques, una delegació on la FaPaC té prop de 1000 AMPA federades de tots els nivells educatius, hi ha diversos projectes en marxa, com per exemple un projecte de formació a la ciutat de Badalona o diversos projectes que s'estan fent a la ciutat de Granollers. Per una altra part, es van organitzar diverses jornades d'AMPA en diferents llocs d'aquesta delegació, com ara Terrassa, Gavà, Viladecans, l'Hospitalet de Llobregat, Mataró, Granollers, Manresa, Sabadell, etc.

S'han fet diverses reunions amb ajuntaments (Viladecans, Sant Pere de Ribes, Sant Boi, Badalona, l'Hospitalet de Llobregat, Gran entre d'altres) i amb diversos consells comarcals, i s'ha participat en diversos Consells Territorials. A l'Hospitalet de Llobregat la Comissió d'escolarització de Primària mostra una situació preocupant en els barris del nord de la Ciutat (Collblanc-Torrassa, Florida i Pubilla Casas) on tots els centres en tots els cursos pràcticament estan per sobre de la ràtio de 25 alumnes, es preveuen reunificacions familiars importants i no hi ha cap previsió de noves construccions escolars.

La delegació de Girona ens va anar comentant diversos temes dels que volem destacar els següents: Al procés de pre-inscripció i matrícula van faltar places de secundària, i per tant algunes famílies no van poder escollir el centre que desitjaven. Al principi del curs va haver-hi una primera reunió de junta d'aquest curs, i es van repassar els principals temes de la FaPaC a Girona. També es va organitzar un acte inaugural de FaPaC del curs el qual es farà una conferència sobre temes educatius. Posteriorment es van fer diverses activitats i reunions amb les AMPA del territori, potenciant els projectes de dinamització tant a la ciutat de Girona com a altres comarques, i generant diversos debats sobre les noves propostes de política educativa que s'estan generant des de la Conselleria d'Educació de la Generalitat de Catalunya.

Des de Lleida les nostres AMPA ens comenten que alguns centres concertats no accepten la reserva de places per alumnes de NEE. Això és molt seriós, perquè els centres públics no tenen opció de fer aquesta reserva i estan oberts a qualsevol alumne, com ha de ser per un centre sostingut amb fons públics, i per tant és inacceptable que un centre accepti rebre diners públics i després no vulgui jugar les mateixes regles de joc. També hi ha força queixes respecte als criteris de baremació, atorgament i pagament de les beques del Consell Comarcal. Les AMPA de Lleida van fer arribar una declaració conjunta al respecte al Departament d'Educació reclamant una millor gestió de les beques.

Altres temes que es van plantejar des de la delegació:

- Es demana repassar l'assegurança de responsabilitat civil perquè hi ha algunes AMPA que no l'han renovada a principis de setembre.
- Buscar una solució per aquelles AMPA's petites que no s'acullen a les subvencions d'acollida matinal perquè no poden assumir la contractació del monitoratge, ja que tot i la subvenció les famílies han d'assumir un cost molt elevat. Cal exigir a l'Administració una solució per aquestes AMPA ja sigui pares o mares voluntaris o altres fórmules.
- Exigir a la Generalitat el compliment els acords signats al Pacte Nacional d'Educació amb les concertades "contractes programes" per repartiment de nous nens i matrícula viva. A Lleida les escoles concertades no han escolaritzat immigrants, la matrícula viva és molt alta i cal buscar una solució perquè no vagin tots a les mateixes escoles públiques.

Finalment s'ha de destacar el projecte d'immigració a Lleida, i anunciar la seva extensió a totes les AMPA's de Lleida ciutat. En un principi es farà un estudi de la situació de totes les AMPA's i es valoraran les actuacions. El projecte continuarà a càrrec de la dinamitzadora.

L'inici del curs la FaPaC va convocar les AMPA de la ciutat de Lleida amb una xerrada de la nostra companya Lola Abelló sobre la nova assignatura Educació per a la Ciutadania i els Drets Humans. També es va assistir a diverses reunions de consells escolars territorials i municipals, així com comissions d'escolarització.

Es pot destacar també el Pla Local d'Inclusió Social de la ciutat de Lleida, on la FaPaC participa. Aquest Pla Local d'Inclusió pretén crear un espai de diàleg i de consens entre tots els Agents Socials de la ciutat de Lleida: les administracions i la Universitat, la patronal i els sindicats, els col·legis professionals i les entitats del Tercer Sector, amb la finalitat de fer de Lleida una ciutat inclusiva i cohesionada.

Arrel de l'última junta celebrada a la ciutat de Tarragona, va sortir un grup de pares i mares d'alumnes disposats a començar a treballar per augmentar la presència de la FaPaC en els diferents òrgans de participació de la ciutat i la comarca. Es continua treballant per estendre la xarxa de vocals de la FaPaC a tot Tarragona, mitjançant diverses activitats i jornades amb les AMPA federades. La delegació va realitzar diverses jornades de coordinació entre les AMPA del seu territori, entre les que destaquen les jornades dinamitzades amb activitats de teatre- fòrum.

Organització interna

Adopció de programari lliure

Com a part de l'esforç d'una utilització més racional del programari, s'han emprès diverses mesures per no dependre del pagament de llicències i per poder utilitzar programari que es desenvolupi de forma comunitària.

Una de les primeres mesures va ser l'adopció dels formats d'OpenOffice per a l'intercanvi de documents, fulls de càlcul i presentacions a nivell intern. Aquest és un pas dins de l'esforç d'anar adoptant eines que no depenguin d'una plataforma determinada, que siguin de codi obert i que no obliguin a adoptar sistemes operatius propietaris.

Al mes de setembre va començar a funcionar el nou portal web de la FaPaC a un servidor Linux dedicat i amb el gestor de contingut Drupal desenvolupat per una comunicat molt àmplia. Aquest portal ha iniciat un procés participatiu amb fòrums sobre diversos temes d'interès per al nostre moviment associatiu i blogs per als membres de la FaPaC i les AMPA registrades. També es va muntar una “wiki” al portal, o sigui un esforç d'acumulació de coneixement i informació que sigui d'utilitat a totes les AMPA i que reculli la seva història i les dels seus centres educatius.

Properament començarem a oferir també formació en línia o remota en base a la plataforma d'aprenentatge Moodle que s'integra dins del portal general. Ja s'està treballant per muntar els primers cursos, alguns dels quals seran d'autoformació i d'altres seran tutoritzats i per tant tindran un cost que es podrà fer front mitjançant convenis específics.

S'ha presentat també un projecte per a un programari de gestió d'AMPA. Mirant diverses opcions, i seguint amb la filosofia del programari lliure i el desenvolupament comunitari, s'ha trobat un programari desenvolupat per l'associació BULMA i que és d'ampli ús per a la gestió empresarial. La idea serà adaptar i desenvolupar uns mòduls específics per a la gestió de les AMPA, que recullin la nostra idiosincràcia (socis, alumnat, activitats extraescolars, gestió de menjadors, etc.). Aquest programa de gestió per a AMPA serà doncs patrocinat per la FaPaC però quedarà obert per a tota la comunitat educativa i perquè les persones amb coneixement puguin fer aportacions i extensions quan ho considerin oportú.

Escola de Pares

L'Escola de Pares és una de les eines més importants amb les que compta la FaPaC. Aquí destaquem algunes activitats, tot i que es pot trobar un detall de tota l'activitat de l'Escola de Pares a la memòria corresponent.

La 3a jornada de treball, en aquest cas amb el títol “Diversitat per Crèixer”, es va realitzar el 26 de maig al recinte de l'Escola Industrial de Barcelona. Aquestes jornades tenen com a objectiu oferir un marc de formació innovador. En la jornada del 2007 es va plantejar un treball basat en la realització de tallers de teatre sobre el tema de la diversitat.

L'escola de pares ha presentat el projecte de formació externa, que inclou totes les diferents modalitats i metodologies amb què compta per dinamitzar el tema de la formació de pares i mares d'alumnes. A més es van realitzar diverses activitats durant aquest any, de la qual destaca el nou recurs de formació basat en la metodologia del Teatre-Fòrum. A més s'han engegat diverses cooperacions amb entitats amb les quals la FaPaC comparteix criteris comuns, de la qual una de les més importants és la col·laboració amb UNESCOCAT, la secció catalana de la UNESCO, que ofereix i genera diversos recursos relacionats amb l'educació intercultural i per a la pau.

L'Escola de Pares i la seva oferta de dinamització i formació és un recurs per a totes les AMPA federades i per la comunitat educativa en general. La FaPaC aposta per continuar desenvolupant i estenent aquesta oferta perquè arribi a tots els territoris.